

видъ на слона нѣма да описвамы. *ib.* 1871 *p.* 109. Единъ вѣщъ орачь може да познае по вѣнкашнѣй глѣдъ каква му е прѣстъ-та на нивѣ-та. *ib.* 1872 *p.* 239. Ние сме напрѣднали и напрѣдваме повече-то въ вѣнкашенъ видъ. *ib.* 1875 *p.* 29. Вѣнкашни лѣпости. *ib.* 72. 2) посторонній: Отъ вѣнкашны жены са поруковотъ само тры. *Ч.* 112. Да си въспытавать както манастирскы тѣй и вѣнкашни млади. *Л. Д.* 1870 *p.* 104. *Ср. подъ сл.* трѣкалямъ. *Ч.* 19.

Вѣнкашнина *с. ж.* **Вѣнкашность** *с. ж.* наружность, внѣшность: На чловѣческий организмъ вѣнкашнина-та глѣда на вѣтрѣшнѣй животъ. *Л. Д.* 1875 *p.* 76. Тая метода съ своѣмъ-тъ вѣнкашность можа, да обрѣне на себѣ вниманіе-то на всичкы—и на сухо и на сурово. *Л. Д.* 1869 *p.* 161. По вѣнкашность дивяци-ти не показвали нито богатство нито образование. *ib.* 1873 *p.* 127.

Вѣншенъ *пр.* 1) внѣшній, наружный: Да расписвать за стока на вѣншны-ты съдружницы, отъ кои-то единъ е отишълъ тамъ, гдѣ-то излиза кафе-то и шекеръ-тъ, другыи гдѣ ся лови рыба и гдѣ-то излиза соль-та. *Л. Д.* 1868 *p.* 170. Сички-тѣ тѣзи жѣбы ся съставятъ отъ двѣ различны матеріи: една-та вѣншна, коя-то е мѣка, а друга-та вѣтрѣшна—твърда. *ib.* 1870 *p.* 84. Вѣншно-то нападаніе. *ib.* 1871 *p.* 210. *РС.* 32. Всяка болестъ, вѣншни поврѣди и пр. *ib.* 1875 *p.* 108. Богатство е само вѣншенъ блѣскъ. *II.* 11. Трѣба да проваждатъ въ вѣншны войны благородното юношество. *Т.* 191. А за работитѣ, было кѣшнѣ или вѣншни, сѣкій си знаеше своята работа. *Ж.* 166. 2) пограничный: Най-главна-та му надѣжда за спасеніе бѣше въ вѣншнитѣ войски които щяха да ся образувать. *Л. Д.* 1872 *p.* 176. *М.-А.*, една отъ вѣншни-тѣ крепости. *ib.* 178.

Вѣнъ 1) *нар.* на дворѣ. наружи: Ако е вѣнъ хубаво врѣмя-то. *Л. Д.* 1869 *p.* 99. И кога-то пѣянь чловѣкъ е вѣнъ, чѣсто му ся иска да си покаже юначество. *ib.* 114. Лѣтѣ колко-то можешъ остаяй съ дѣте-то вѣнъ. *ib.* Нищо не са чуваше вѣнъ, освѣнъ шурчение-то на кладенеца. *ib.* 1875 *p.* 138. **Вѣнъ отъ себе-си** виѣ себя: Тогасъ стрѣмителенъ и вѣнъ отъ себеси (*hors de lui même*) той са развиваше. *Т.* 268. 2) *предл.* изъ: Забиколени ж' отъ злодѣйцы, Не можемъ вѣнъ села д' изидимы. *Гн.* 151. Петко май вѣнъ отъ себеси, пада предъ робенсыновитѣ нозіе за да му благодари. *РА.* 137. Въ сочетаніи съ предлогами нарѣчїе вѣнъ видоизмѣняетъ свое значеніе, согласно отпѣнкамъ, содержащимся въ предлогахъ: **Вѣнъ въ** надалеко, вглубь въ—: Народа глѣдѣше една такава вавилонія съ несвѣршакъ вѣнъ въ Епархїи-тѣ. *Л. Д.* 1876 *p.* 10. До кѣтъ владѣше католическо-то движеніе вѣнъ въ Нѣмеко,